

ZIAR SĂPTĂMÂNAL — CULTURAL ȘI INFORMATIV.

Cercul Nemțenilor din București

Sunt doi ani de când filii județului Neamț, stabiliți în capitala țării, au început a se grupa într'un cerc, într'o asociație, cu scopul de a fi solidari de folos locurilor de baștină, de a se cunoaște și sprijini reciproc și de a face cunoscut frumusețile, bogățiile și năzuințele istoricului tînut al Neamțului.

Greu a fost începutul, căci filii județului Neamț, trăitori în București, sunt risipiți în toate straturile sociale. Alături de foștii miniștri și actuali dregători ai statului, mai sunt profesori de universitate, generali și alte grade ofițerești, medici și avocați cu renume, profesori secundari, preoți, învățători, scriitori, comercianți, meseriași, lucrători etc...

La apelul comitetului de inițiativă au răspuns însă cu înaltațire și înțelegere cea mai mare parte din cei peste 500 membri de familie. Nu se putea să nu răspundă, căci prin înșirarea lor s'întreacă, cel plecat pe alte platuri, poartă în sufletul lor atmosfera meșteșugurilor copilăriei și adolescenței. De aceea și înmănuncherea lor într'o asociație e ca un fapt natural.

De curând, concetățenii noștri din București și-au întocmit un statut, care a fost autentificat de tribunalul Ilfov, în prezența d-lor general dr. G. Grințescu, L. Preușescu, Lucreția Rotaru, C. Melinte, P. și Traian Pavlu, prof. V. Ispir, F. Hanganu, Ilie Anesia, G. Ispir, C. Ionescu D. Calapod, C. Gherasimescu, C. Ionescu, L. Mihăilescu, V. Gheorghies, N. Hanganu, Ana Mitrea etc.

Președintele cercului este d-l I. Roban iar secretar g-ral vrednicul Mircea Ispir.

Ceeace au reușit să facă acești doi oameni este mai presus de orice laudă și este un triumf al unui gând care a preocupat pe aproape toate generațiile de studenți dela războiu încoace.

Am citit statutul: scopul, mijloacele, datoritiile și drepturile membrilor, conducerea, secțiunile de lucru — toate sunt lucruri temeinic studiate și vrednice de laudă. Spațiul nu ne îngăduie să le enumerăm, dar ce poate fi mai vrednic decât năzuința de a ridica, în București, o casă a nemțenilor! Ce poate fi mai laudabilă ca propaganda și publicitatea pentru frumusețile neîntrecute ale pământului acestui județ! Ce poate fi, în sfârșit, mai înaltă ca ajutorare pe orice călău a ridicării economice și a punerii în valoare a bogățiilor depe platurile Bistriței și ale Ceahlăului! Ce poate fi mai de preț ca organizarea de pelerinagii pe la sfintele mănăstiri ale Volevoșilor noștri, pentru împărțirea din mireasma dumnezească a altarelor lor, sau pe la legendarele cetăți strămoșești! Iată de ce inițiatorii cercului nemțenilor din București, merită toată admirația noastră pentru fapta lor.

Constantin Turcu

În lunca Bistriței (lângă Piatra-N).
(Foto Ad. A. Chevallier)

În Cheile Bicazului (Foto Ad. A. Chevallier)

Oameni și fapte

Astăzi, când situația internațională reclamă din partea statului sacrificii din cele mai mari, pentru o înarmare cât mai urgentă, pentru a fi zid de apărare, la granițele din cele patru unghiuri ale frumoasei noastre țări.

Cum unele lucrări ca: școli, biserici, drumuri și poduri, reclamă deasemenea construirea întârziată, inițiativele particulare sunt astăzi — mai mult ca în trecut — bine venite.

Bătrânul sat răzășesc — Ghișoștii — care în trecut n'a avut noroc de prea multă soliditate din partea conducătorilor politici, se găsește astăzi în situația de a nu avea un local de școală, unde să-și primească lumina cel peste 250 elevi al lui.

În fața acestei situații, toți intelectuali și fruntași satului, în frunte cu C. Lefter inv. pens., Pr. N. Lefter, Gh. I. Juncu agricultor, I. Vicol și I. Timofte industriași, Ștefan Avram și D. Mareș învățători, și cu concursul tuturor autorităților din localitate — medic, șef de post și primar, au format un comitet de construcție pentru ridicarea unui local de școală, lucrare ce nu mai poate suferi întârziere.

S'a îndreptat în primul rând apelul către toți locuitorii satului, care, înțelegând chemarea, au răspuns ca și în trecut, când prin munca și contribuția lor au clădit: biserica, școala veche, monumentul, etc. și s'a strâns un prim fond cu care să se pornească la lucru, subscribându-se frumoasa sumă de lei 139.000.

Cum această sumă este foarte mică față de lucrarea monumentală ce se va ridica și care va costa peste un milion lei, comitetul a lansat un apel către toți filii satului, care prin învățătură de carte s'au ridicat în posturi de conducere în toate părțile țării, și care sunt în număr de aproape 100 (una sută), scriindu-le printre altele:

„...Sperăm iubite consătean, că de pe treapta socială ce ați ocupat-o, datoriți numai învățăturii de carte, că nu veți fi nepăsători la acest apel al nostru și veți sacrifica din puținul cel

(Continuare în pag. 2-a)

Sfârșit de carieră și de an școlar

Ca în toți anii, s'a încheiat printr'o serbare, un nou an de muncă, la școala normală de fete din Piatra-Neamț. Un fapt obișnuit, care s'a reditat în aceeași zi, de mil de ori, în largul țării. Dar, pe lângă că la școala normală de fete din Piatra-N., vremea și strădania destoinică a conducătorilor, au celtit o tradiție care face ca oricare șezătoare să fie o măiestrită îmbinare de joc, de vîers și de câtec românesc, în anul acesta, șezătoarea sfârșitului de an, a coincis cu sărbătorirea aceleia care a cretat această școală.

În ochii luminoși ai celor trei sute șasezeci de eleve ale școlii, făptura d-nel directoare Eufrosina Săvescu, se înalță cu fiecare fărâma de clipă mai sus și se înfrășea cu zidul semeț al școalei, făcând să nu știi dacă în asfințitul acela de soare și de carieră, sărbătorit sub strășina școalei, este mai mare și mai greu de cuprins, opera sau omul care a cretat-o cu suflet și cu tinerețe din el.

În fața școlii și a elevelor, și aproape de tot de clipa despărțirii, la care vremea și rânduirea o obligă, d-na directoare Săvescu, purta sub fruntea luminată de argintul fără preț al muncii, toate amintirile anilor grei ori frumoși, de luptă și de triumf.

Și totuși în darea de seamă, n'a înșiruit mai nimic, din tot ce an de an a dăruit prin munca fără preț și pricepere fără egal, școalei sale dragi.

Gândul tot al profesoarei și directoarei Săvescu, era îndreptat tot spre amintirea orelor de clasă, spre elevele cărora le dăruia și în această dureroasă clipă a despărțirii, încă un mănunchiul scântelitor din soarele dragostei ei.

Dar peste toată tăcerea aceea — (Continuarea în pag. 2-a)

Reverie

Era într'un vechiu oraș încrămășat
Plin de mister, de noapte și de moarte (Al. Filipide)

E aproape miezul nopții; aripi de negură, reci și umede, falfăie molcom a hoină, mângâindu-mi obrazii pămîntii și fruntea obosită.

Răcoarea îmi prinde trupul, iar suvițele de păr tresar înfiorate sau se pleacă strivite de lăcomia vântului. Iar în jur larmă, zgomot și dezordine; mai ales dezordinea, pe care o tubesc, fiindcă prin gen indică femininitate iar prin esență naturalul tuturor lucrurilor în această lume.

În această lume creată din beznă, pe care în van încercăm să o descriem cu logica treptelor de fond și formă; căci rezultanta străduințelor noastre va fi o scară, în cazul cel mai fericit brodată cu purpură, ale cărei puncte de sprijin sunt peceteluite cu venația necunoscutului.

Și dacă cineva — vreodată — ar depăși aceste lămești dimensiuni, nu ar întălni altceva decât ultima necunoscută a vieții;

haosul original. De ce să ne svărcolim o viață întreagă după această necunoscută, când ultima treaptă a vieții, moartea ne deschide și această nedumerire?

Sunt sigur, în mijlocul unei grădini țărcoasă cu gard implinit în ochiuri de sîrmă, pe care se propesc în coate cete de gură-cască, melomani și liniștiți.

Orânduți toți în linie, doar unul își sprijină colțul bărbiei pe creștetul celui de față, care-l suportă stolic și resemnat, rareori mai scutură din cap provocând panică de moment în echilibrul cefalic al celuilalt.

Depart, zidul de întineric al Cernegurei. Iar de-asupra, într'un con de penumbră, luna luptă, să scape din volbură unor nouri destrămați ca o năframă de întineric.

Dincolo de tărâmul nostru adumbrat, peste muntele din față, se deschide larg o împărăție a luminii, a luminii înecată în pulberea nopții, cu zone de negură brodate cu purpură de ra-

ze, cu lună ce se revărsă albă, palidă și obosită, lunecând printre zăvălurile norilor care o adulmecă ca pe-o pradă.

Și poezia nopții de sus se împletește cu vacarmul prozel de jos.

Atâta lume în jur; atâta erol de „comedie umană”; păcat că pe Balzac nu-l văd nicăieri.

Prețutindeni dorință de plăcere și bucurie; prețutindeni dorul de mai bine.

O atmosferă de veritabilă pensune Vauquer. O întreagă gamă de forțe pe care viitorul le va fărâmița sau le va da tărie de cristal pur.

Poate studentul în medicină dela masa veșnică va ajunge celebru; un Desplein veritabil; poate Rastignac, arivistul, va fi un nume cu vază; poate gazetarul de alături va strivi destinul lui Rubempre, proiectând pe frontispiciul comediei umane un nume sorocit să învingă humanitatea și trecătoare...

Poate...

În fața-mi o doamnă, cu rodul ațătorierii așternut pe tâmple, își scurmă dinții cu un rest de scobitoare; alături, tanțoș și berbant, tovarășul ei de plicile

zvărle fumul țigării cu ridicări mândre de cap, cu dilatare de nări strepe.

Iar mai încolo, pe o față de soarece scăpătat, se răsfăță hăd un șirag șirb de dinți prin care șueră răsul ca trecerea unei mâni peste clapele unei orge dezacordate.

În fund, toată spazm și zbatere, o tânără zadarnic cată să strunească valurile și căldura moștenită de milenii de neamul ei obosit.

E atâta vreme de când nu văd decât același lucru; pare că, de-asupra tuturor, suveran și implacabil, plutește același destin.

Toți își suportă virtuțile și se se hrănesc din vicii. Și totuși, din creuzotul acesta în care bronzul se țărăște cald și înform, poate să răsără cea mai trainică și gingașă statuă.

Lipsește doar mâna îndrăzneată și călăuzitoare.

În jur, mîntiile tuturor lunecă de-alungul gâtului de sticlă sau alărnă inert — blege ca o arlipă de albatros rînit — de-alungul picloarelor de masă.

Const. Dănciuloiu

Oameni și fapte

(Continuare din pag. 1-a)

aveți și pentru școala din satul Ghigoști, dovedind prin acest gest că răzășii nu-și pot uita niciodată satul copilăriei lor și școala unde au învățat primele slove.

Adunarea generală a hoților a vă alege membru de onoare al comitetului de construcție, iar numele dvs., alături de toți donatorii, va fi cioplit în piatră depe fronsiticiul școlii, rămânând ca mărturie nepieritoare generațiilor viitoare, de cum au știut înaintașii să-și iubească satul și școala lor.

Apelul a avut răsunetul așteptat, căci aproape toți Ghigoștenii s-au grăbit să-și dea adeziunile, scriind că subscriu după posibilități, sume ce n-adevăr le fac cinste, cei mai mulți trimțând câte o parte, unii rugând să mai fi așteptați, iar alții trimțând în întregime sumele subscrise.

Unii dintre puștii oameni, cu suflet în adevăr mare, care merită toată recunoștința și mulțumirile Ghigoștenilor, sunt d-na și d-l colonel V. Lascarache, care deși au părăsit satul de mai bine de 30 ani, îmbrățășând

cariera militară, s-au grăbit a trimite pentru acest scop, frumoasa sumă de 12.000 (douăsprezece mil, lei), dovedind că nu-și pot uita școala și satul pătural.

Sprîjînirea școlii prin vorbe și fapte, cu sufletul și punga, precum și faptul că au întreținut în școli secundare numeroși copii dotați, din acest sat, îl ridică în adevăr în rândul oamenilor cu suflet mare, făcându-l vrednic nu numai de admirația și recunoștința Ghigoștenilor, ci faptele lor merită să fie cunoscute de toată opinia publică, care trebuie, să cunoască și să aprecieze gesturile mari, iar onor M. E. N. seziat și pe această cale, îl rugăm să fie act.

Cum acest sat are nenumărați fii în posturi de înaltă conducere: Inspector financiar, preoți militari, avocați, învățători, funcționari civili și militari, așteptăm cu mare plăcere ca gestul d-lui colonel Lascarache să fie un imbold și exemplu demn de imitat.

D. MAREȘ-învățător.

Sfârșit de carieră și de an școlar

Continuare din Pagina 1-a

sta de om mare se profila pe cerul învâpătat de asfinții Școala, mărturisind prin tăcerea ei mai grăitoare decât orice vorbă, tot ce a creștat într-o viață închinată pălmaș d-na Săvescu.

Laț pentru ce glasul și inima d-nei Directoare fremăta de dureroasă emoție, în ceasul acela de bun răsas.

Își amintea atunci, cum pe locul acum douăzeci de ani gol, an cu an, zi de zi, a ridicat spre soare și spre munți, cetățuța aceasta luminoasă de farmec și de volestie.

Îl reveneau în minte amărăciunile și luptele cu care a smuls anilor, fiecare fărâma din tot ce este azi, zid, mobilier, carte ori obiect de artă în școala aceasta.

Îl reveneau în minte orele în care cu gând luminat și cu glas de vrajă, a învăpătat de înaripată și luminoasă înțelegere,

peste douăzeci de generații de dascălițe.

Din toate ferestrele, deschise spre largă horă a munților, din toate sălile albe în care an cu an a rănduit flori și cărți, se ridica amețitoare, propriu-i suflet, cu care și-a frământat tineretea și aventurile toate, cu lutul și cu slava școlii, ca într-o nouă legendă a lui Manole.

Și la sfârșitul serbării, când fetele, rumene ca plerșilele treceau cântând în șiruri albe spre clase, în fața școlii, a rămas Directoarea ca o toamnă bogată, care se dăruie rodnicia tuturor înfloririlor; și m-a părut atunci că ea este însăși școala, monument urlaș pe care singură și l-a ridicat fără gând de mărire, dar în fața cărui, orașul plătut între munți și grădinite lui verzi, părea că își pleacă înclinarea.

Ana Petică

COMANDAMENTUL COROANEI

Părintele I. Agărbiceanu, vorbind în Senat la Mesagiul Tronului, a făcut o pătrunzătoare analiză a noului stări de lucruri din țară, arătând uriașele realizări, la care s'a ajuns, față de prăbușirile ce ne amenințau. Cel care au greșit în trecut, făcând războaiele vîl ale Națiunii, trebuie să-și recunoască greșelile, căci altfel rămân izolați, iar puterea imperativelor naționale îl aruncă la o parte. Aceștia sunt cei care nu au vrut să asculte permanentul comandament al Coroanei — care dela Untre încoace, a făcut nenumărate apeluri la simțul de solidaritate al forțelor politice. Partidele politice însă au adâncit desbinările, în loc să pornească de comun acord la opera de consolidare a țării întregite.

Această solidarizare era cea mai vie dorință a poporului român, care vedea dezastrul apropiindu-se și a căruia intuiție națională nu s'a înșelat niciodată. Regii Românilor au fost conștienți de această adâncă dorință a poporului de untre, și au văzut în ea mântuirea țării. De aceea, atât Regele Ferdinand întregitor de Neam, cât și M. S. Regele Carol II, au făcut mereu apel la unirea apărîtorilor, la înmănușarea tuturor energilor, ca să se poată creta astfel condițiile de muncă și de viață nouă, care să ducă la consolidarea țării.

Dar toate îndemnulile regestilor de a se constitui guverne naționale, toate sfaturile și apelurile, n'au fost înțelese de unii conducători politici.

Rămânea Coroanei atunci o singură cale pentru salvarea țării:

„Mereu trează și cu inima veșnic lăptă de simțirea poporului român, Ea știa că apelul care-l face ia untre trăește în adânc, în matca fluvitiului național, știa că este în conglăsurire cu această tendință firească a neamului și de acela, când Majestatea Sa Regele Carol II a văzut că nu poata ajunge la această untre prin simple apeluri la înțelepciune, la dragoste, la frățietate, la patriotismul oamenilor, a venit cu hotărîrea cea mare de a înlătura dela suprafața vieții politice acele formațiuni care contribuiau la crețarea unei atmosfere ostile, unei atmosfere străine de adevărul suflet al poporului”.

În aceste frumoase cuvinte părintele Agărbiceanu, a arătat cum noua Constituție reprezintă astfel trîntul idealului de viață al Națiunii întregite într'un Stat puternic, pentru vecie.

Șițiți și răspândiți

Avântul

Știri vechi din târgul Pietrii

Pe urmele strămoșilor

I Scutiri și danii preoților dela biserica Sf. Ion domnesc.

Io Costandin Nicolai Vyda scriem domnia mea la boeri și la toți slujitorii care veți îmbla ori cu ce fel de slujbă a domniile mele la flutu Neamțului i facem fire tuturor pentru rugători noștri preoți de la besearea domniască din târgul din Piatră, care iaste făcută de răpousatul Ștefan Vod cel bun, anume preutul Ion și preutul Lupul și undiacon și un țercovnic. Iată că din cărți de milă ei-au avut dela alți domni ei-au fost înalate de noi, domniile mea încă ni-am milostivit și i-am ertat de dajde împărătească și de dijma de pâne și de folari și de cai de olac și de podvezi și de conace și de car de jold și de toate dările și angăriile, oricâte ar fi pre alți preuți în țara domniile meale — de toate să fie în pace și în scuteală, nimănuu nimine nimica să nu de, numai ei să albă grîjă a slui la svânta besearecă.

Așjdere li-am dat lor și li-am întărit ca-s aibă a lua vama mică dea pre la neguțatori și dea la measări și de pre la toți oamenii la dzua târgului și într'alte zile, ori neguțatori sau alți oameni ei-ar fi acolo cu negoț sau cu băntură, sau cu pește sau cu alte bucate și la toți să ia vama precum li-l obiceiul de la alți răpousați domni ei-au fost mai nainte de noi, ca să le fie de lumii și de tîmăla și de alte trebi la svânta biserica.

Pentru acee dumv. boeri și voi slujitori și voi folari și dejmari, dacă veți vide carte domniile mele, toți să le dați bună pace acelor preuți și dilaconi, întru nimic, nici cu un fel de angăriu de dănsii să nu v'atîngeți, nici bucatele lor pentru alții să nu le trageți, că cine s'ar ispiți a le face oricât de pușin val, peste cartea domniile mele, unii ca acei vor fi de mare certare de la domniile mele.

Așjdere și după a noastră vîlă și domniile, pre cine Dumnedzău cu domnie acești țări a noastră a Moldovei, ori din fii noștri, ori dintr'alt neam, poftim ca-s nu surpe a noastră milă și întăritură, precum nici noi n'am stricat danțile și miluirile altor domni ei-au fost mai nainte de noi, ce mai vîrtos ca să albă a da și a inol și a n'tări svintelor bisericii pentru a sa vecnică pomenire.

Aciașta scriem.

7250 (=1742) Iulie 10

Academia Română, mss. 237 — Condiția lui C. Mavrocordat, filia 470 v. Copie de G. T. Kirileanu.

II

Zapisul de vânzare al Mariei Ghimiciei

Adică eu Marie Ghimiciei dinpreună cu fiica me Marghloa, carii mai gios ne vom pune numele și degetile, dat-am adevărat și încredințat zapisu nostru ce l-am dat la mîna hînului nostru Panait Orza, din târgul Petrii, precum să știe că de la noastră bună voce e-n vîndut o bucățică de loc gospod in mahalao Petrii din sus.

Prețurile maxime ale pieței

Primăria Piatra, prin ordonanța nr. 8437 din 1 Iulie a.e., fixează următoarele prețuri maxime:

Făina cal. I-a, extracție 35% se va vinde cu prețul de lei 7.90 Kgr.

Făina cal. II-a, extracție 35% se va vinde cu prețul de lei 6.90 Kgr.

Pănea sub orice formă din făină cal. I-a, greut. de 800 gr. cu o toleranță de 50 gr. se va vinde cu lei 8 bucată.

Pănea sub orice formă din făină cal. II-a în greutate de 850 gr. cu o toleranță de 50 gr. se va vinde cu lei 6 bucată.

Carnea de vită 20 lei Kgr. mușchi și lîmba 26 lei Kgr, antricoate 24 lei Kgr, creier pe-rechea 18 lei, fâci și picioare 6 lei Kgr. carne de miel 22 lei Kgr. carne de oale 14 lei Kgr. carnea cușer 25 lei Kgr.

Carnea de porc și pulpa 28 lei Kgr. mușchi de porc 32 Kgr. antricoate de porc 36 lei Kgr. slanina crudă 32 lei Kgr. osanza 34 lei Kgr. untura topită 40 lei Kgr. cap și picioare de porc 16 lei Kgr.

În acest preț intră și taxa gabelei.

Tabloul candidaților reușiți la bacalaureat, comisia din Piatra-N.

Dela 25 Iunie la 5 Iulie c. a avut loc în crucea noastră examenul de bacalaureat al absolvenților liceelor de băieți din Piatra și Roman și a absolvenților liceului de fete din Piatra.

Comisia a fost prezidată de d-l I. Mineo — profesor la universitatea din Iași.

S'au prezentat 104 candidați, au fost respinși la teză 8 și la oral 22. Au luat bacalaureatul următorii 74:

1) Șoimaru Georgeta cu media 8,70, 2) Vaissman David 8,60, 3) Săvescu Ruxanda 8,50, 4) Vaissman Eva 8,30, 5) Ghîțescu V. 8,20, 6) Teodorescu Al. 8,10, 7) Samson Petru 8,00, 8) Segall Mișu 8,00, 9) Lazarovici Simeita 7,70, 10) Buleu Tr. 7,60, 11) Timofie Viorica 7,50, 12) Vexler Viorica 7,50, 13) Bombiger Aurel 7,40, 14) Ionescu P. Const. 7,40, 15) Ionescu M. Aurelia 7,30, 16) Davidovici Salo 7,20, 17) Ghelase Vasile 7,20, 18) Popovici Virgil 7,20, 19) Șapira Ghena, 7,20, 20) Hoiescu Șt. 7,10, 21) Braustein Gustav 7,00, 22) Iosep T. D-tru 7,00, 23) Teodorescu Irinelă 7,00, 24) Lecca Teodor 6,90, 25) Manea C. Radu 6,90, 26) Rimer Otilia 6,90, 27) Herșcovici Bercu 6,80, 28) Popa M. 6,80, 29) Mantic Lucian 6,70,

30) Popovici Viorica 6,70, 31) Teofănescu M. 6,70, 32) Vălcu V. 6,70, 33) Gheorghiu Elena 6,60, 34) Greif Michel 6,60, 35) König Dov 6,60, 36) Locăr Israel 6,60, 37) Abramovici Iancu 6,50, 38) Manoliu Alexandrina 6,50, 39) Neiman Leib 6,50, 40) Rărau Nicolae 6,50, 41) Stoica Elena 6,50, 42) Strati C. 6,50, 43) Bart Ortansa 6,40, 44) Belozeroz M. 6,40, 45) Lupa Cecilia 6,40, 46) Popovici Olga 6,40, 47) Verșescu St. 6,40, 48) Negrus D. 6,30, 49) Zlociver Z. 6,30, 50) Blaj Gh. 6,20, 51) Gheorghiadă R. C. 6,20, 52) Sotir Gh. Sotir 6,20, 53) Alexandrescu Elisabeta 6,10, 54) Făinaru Belna 6,10, 55) Moza Gheorghe 6,10, 56) Olteanu M. 6,10, 57) Serbanescu I. 6,10, 58) Burduja Gh. 6,00, 59) Calapăr Gh. 6,00, 60) Chelsoi Florica 6,00, 61) Griler Blința 6,00, 62) Grinberg J. 6,00, 63) Grințescu Alex. 6,00, 64) Honcu Maria 6,00, 65) Iosupovici B. 6,00, 66) Manoliu Vlad 6,00, 67) Melinte V. 6,00, 68) Nalboc Grig. 6,00, 69) Negoită N. 6,00, 70) Pintilei Margareta 6,00, 71) Stratila Emil 6,00, 72) Stoerman Natan 6,00, 73) Trăian M. 6,00, 74) Vasiliu Tatiana 6,00,

Carle loc să meglesăte din sus cu Zolța Tarhonesi și dela vale cu dumnael Marie Ghimiciei, carle măsurându-l cu stînjăn gospod au eșat 4 stînjăni — adică patru stînjăni lătu, dela vale despre drum, și lungul au eșat 48 — adică patruzeci și opt stînjăni, din drum dela vale și până în drum dela deal.

Carle acel loc l-am avut și eu dat dela bărbatul meu Mihălachi Ghimiciei, ce-m'esti dat prin foe de zăstri, parte me ce esti la mîna me, iscăliți și licioriți săi.

Și tocma la ne-a fost prin bună vofrea noastră 250 lei — adică doo sute cinci zăci lei, carle ban după tocma e-m primit acum toți deplin, în mîna me. Și de astăz înainte să fie bun stăpînitori, atât dumnael cum și urmașii săi, ca o ocină în veci, căci mai mult e l-am dăruit decăt e l-am vîndut, pentru hînl mel, ce e-m botezat, ca să fie spre pomenire me

Er sculându-să cineva din nemurile noastre, sau din veclul și supărându-l pe numitul cum-părătoriu, volint să nu fie acee, și ori la ce judecată se vor duci, nici întru sană să nu li să fie. Întru carle s'au pus mai gios și pecete tîrgului și de iscălitura episcopului și a negustorilor spre a fi odhăit.

Și noi mai glos ne-m pus numele și degetile, 1836 April 12.

† Eu Marie Ghimiciei adeverez vînzătorii de a me bună voce.

† Eu Marghiola fiica numitel de mai sus, adeverez de a me bună voce.

Episcopii bisericii gospod din târgul Petrii: față înainte noastră, vînd arătând mai sus vînzătorii și arătând că aceasta vînzare s'au făcut cu bună primire și cu adevărat alcăturii vînzătorii numitul Marti Ghimiciei și a fiicii sale Marghiola, și după cerere ce s'au făcut, s'a încredințat și de cătră noi episcopii cu iscăliturile noastre și punere pecetii tîrgului Piatra. 1836 April 12.

Gheorghii... mez (pecetea din 1513)
Ion Courig
Ion Dumitrache Orza
Eu Marie sin. Orza am fost față.
Și eu am scris acest zapis cu zisa numiților de mai sus și am iscălit de martur Costantin Ienachi

După vînzare de mai sus numitul l-am mai dăruit un stînjăn loc, numitul de sus, pentru un hîn al meu, Mihălachi, flu dumnealul, la care va stăpăni în veci, după alcăturile de sus. Și spre credință ni s'au scris numele și eu am pus degetul. 1839 Februar 26.

† Maria Ghimiciei
† Eu Iordachi Pristov, am fost de față
† Eu Gheorghii sîn Iordachi am fost față
† Eu Dumitrachi Orza
Și eu am scris cu zasa numiților de sus și am iscălit de martur Gheorghii Șova.

Zapisul original este al d-lui avocat N. Lazaride — proprietarul de acum al locului arătat în acest act.

a Chilia se va ridica un monument lui Ștefan cel Mare.

În sudul Basarabiei, acolo unde Dunărea se apropie de mare unde pe vremuri era poarta de intrare în Moldova, geniul litic al lui Ștefan cel Mare întui construirea cetății Chilia, enită să apere țara de perioadele năvăliri turcești.

Și fiindcă era nevoie ca această cetate să fie cât mai repede terminată, în anul „1479 Ianie 22, oevodul începu să zidească hilla și o isprăvi în același vară a 800 de zidari și 17.000 ajutoari”, după cum stă scris în ronica în limba germană a epicii lui Ștefan cel Mare (Bibl. storia Românilor la pag. 149).

Pe locul vechii cetăți care strălucea pe malul Dunării, la poarta de sud a Moldovei, cetate în care plășii lui Ștefan, au luptat cu ardore pentru apărarea pământului strămoșesc, și unde astăzi, vremea n'a mai lăsat drept mărturie, decât niște ruine, d-l prof. Constantin C. Giurescu, rezident regal al Ținutului Dunărea de Jos, a hotărât să se ridice un bronz mare-lui voevod al Moldovei.

La Chilia, Ștefan cel Mare arăta tuturor că stăpânirea românească dăinuie de veacuri

peste aceste locuri, iar la Tulcea, pe malul dobrogean al Dunării, bronzul lui Mircea cel Bătrân „stăpânitor al cetății Dârstorului, până la marea cea mare”, va fi mărturie necontestată a drepturilor noastre asupra pământului dintre Dunăre și Marea Neagră.

Pentru ca aceste monumente să fie cât mai repede ridicate, d-l Armand Călinescu președintele consiliului de miniștri, a acceptat președenția de onoare a ambelor comitete de inițiativă.

Astfel, inițiativa d-lui rezident regal Constantin C. Giurescu, capătă girul și aprobarea d-lui Armand Călinescu, președintele consiliului de miniștri.

Bronzurile lui Ștefan cel Mare domn al Moldovei și al lui Mircea voevodul Munteniei, vor păzi ambele părți ale Dunării, la Chilia și Tulcea, arătând prin prezența lor acolo și drepturile noastre și puterea și hotărârea de a ne apăra hotarul.

Dunărea, care a văzut întreg sbuciumul neamului românesc, în lungul ei drum, va defila prin fața celor două monumente, conștientă de drepturile noastre și liniștită de hotărârea luată.

În Rusia a fost de- scoperit un moșier

LENINGRAD. — Șeful comitetului executiv al regiunii Gdorsk, în timpul inspecțiilor făcute la colhozurile raionului Afanasievsk, a dat întâmplător, în marginea unei păduri, peste o moșie mică și o moară. Ambele erau gospodării model, îngrijite ca pe timpurile dinainte de război. Proprietarul conacului și al morii poseda în total 40 hectare de pământ, un număr mai mare de vite, animale domestice, cai proprii și etc. Pământul îl lucrau muncitorii angajați. Din colhozurile vecine se aducea la moară grâu, iar pentru măcinat se plătea în natura. Autoritățile locale fuseseră informate despre existența acestei proprietăți particulare, totuși, din motive neclarificate, această proprietate n'a fost anexată la colhozuri.

Când autoritățile din Godovsk au aflat despre existența acestei moșii, — așa numite „buba burjuaziei” situată la o depărtare mică de Leningrad, au ordonat distrugerea imediată a morii și a tuturor construcțiilor. Pământul arabil a fost anexat la colhozuri, iar proprietarul a fost dat în judecată. Actualmente, din ordinul G. P. U-lui se fac razii, — în toate pădurile, foarte numeroase în acele regiuni — cu scopul de a se convinge dacă mai există pe acolo și alte proprietăți particulare, ascunse de autoritățile regionale.

Din ziarul SEMNALUL (8 Iulie 1939)

PRIMĂRIA ORAȘULUI PIATRA-NEAMȚ

Publicație No. 8743

7 Iulie 1939

În ziua de 22 Iulie 1939, se va ține în localul Primăriei Piatra-N. următoarele licitații:

a) La ora 11 dim. pentru procurarea a 22.000 litri benzina pentru automobile, 400 Kgr. ulei de automobile, 150 Kgr. valvulină și 80 Kgr. vaselină, necesare funcționării mașinilor Comunei pe exerc. 1939-1940.

b) La ora 12 dim. pentru concesionarea dreptului de a instala pe timp de trei ani, cu începere de la data adjudecării, pompe de debit benzina, pe localurile din str. Lascar Catargi, Col. Roznovanu și Petru Rareș.

Ofertele închise și sigilate însoțite de garanția provizorie de 5 la sută, se vor depune Comisiei de licitații la data și orele arătate mai sus.

La aceste licitații sunt aplicabile art. 88—110 din L. C. P. și art. 26—53 din Regulamentul de funcționare O. C. L.

Cătețul de sarcini și condițiunile pentru ținerea acestor licitații, se pot vedea în orice zi și oră de serviciu la arhiva primăriei.

Primar,
I. V. CHETREANU

Secretar,
Bălcănașu

Serbarea de sfârșit de an dela școala nr. 2 băieți din Piatra-N.

Locuitorii orașului nostru, au avut momente înălțătoare la 29 Iunie a.c. când școala nr. 2 băieți și-a desfășurat serbarea de sfârșit de an.

La ora 11 dimineața, în fața unui număr mare de ascultători, s'a deschis serbarea, prin „Imnul Regal”, executat de elevii clasei VI-a. Apoi s'a desfășurat plesă de teatru „La poiana cu cireși”, în care se văd cu prisosință roadele educației străjărești.

Executarea întregului program artistic s'a făcut de către elevii claselor VI și VII, de sub conducerea d-lui Grigore Vlad.

D-l S. Purice, institutor, a făcut darea de seamă a activității cantinel școlare pe anul școlar expirat; d-l director C. Teodorescu a vorbit despre: „Viața Regelui Carol I, Regina și Mihail Eminescu”.

Av.

UN NOU CERC DE STUDII AL CORPULUI MEDICAL

D-nul dr. Comanță, medicul orașului, Valeriu Ungureanu, medicul director al spitalului „Costinescu” și Corneleac, medic secundar, au luat inițiativa înființării unui cerc de studii a medicilor din Județul Neamț.

În acest scop au fost convocați toți medicii din oraș și județ în sala de conferințe a spitalului, unde s'au pus bazele acestui cerc. S'a votat un statut și s'a ales următorul comitet de conducere: președinte de onoare, d-nul dr. Al. Comanță, Bondescu și Moruzan; președinte activ dr. Valeriu Ungureanu, vice președ. d. L. Lazarovici, casier dr. Maria secretar-bibliotecar d. dr. Corneleac.

Statutul s'a votat cu mic

modificări și s'a hotărât ca toate ședințele cercului să se țină în prima zi de vineri a fiecărei luni.

Scopul acestui cerc este ca medicii să poată face comunicări cu privire la cazurile ce le au în tratament și clientelă. La fiecare ședință, un medic va prezenta un raport-sinteză asupra unei chestiuni de medicină generală în lumina nălmelor lucrări și descoperiri făcute în acea direcțiune.

Comunicările și rapoartele vor fi publicate deocamdată într-o revistă de specialitate, cu probabilitate în „Mișcarea Medicală” ee apare la Craiova, sau într-o revistă ce eventual ar scoate-o cercul local.

Lista subscriitorilor din Piatra-Neamț pentru Fondul Inzestrării Armatei

Dela deschiderea contului „F. 203” la sucursala locală a Băncii Naționale, destinat „Fondului de înzestrare a Armatei”, s'a scris în total suma de 428.718, adică aproape jumătate de milion lei.

Iată numele subscriitorilor: Personalul sanatoriului Biserici canel 2135; Gheorghe Mihailescu 600; Ion Mihailescu 400; Andrei Mihailescu 200; Panait Mihailescu 100; G. M. Bădescu 100; Moise Laure 500; Revizoratul de Neamț 3118; Pincu Veinberg 1000; Ilie și Iancu Horovitz 3000; Speranța Goldman 500; Solomon Drimer 3000; soc. „Bradul Carpatin” 22226; Banca cooperativă de credit mărunt 3000; Fabrica de hârtie și mucava s. a. 35.000; Școlul Gărcina 250; Liceul „Petru Rareș” 5385; Funcționarul comun. evreești 2265; Comunitatea evreească Piatra-Neamț 10000; Primăria Buhuși 2470; Pretura com. I. G. Duca 4200; Primăria Piatra-N. 12343; Biroul de măsură și greutate P. Neamț 1321; Ambulatoriul policlinic P. N. 992; Pretura Răboeni 1810; Primăria Tg.-Neamț 2835; Reg. 15 Dor. P. N. 1000; Pretura Cetatea Neamțului 1771; Soc. Pădurea Carpați 2000; Gimnazul băieți P. N. 500; Subcentrul 5 P. N. 100; Cercul Tinerimii P. Neamț 1500; Soc. Fiduciată 3000; Soli Blănaru 200; Soc. cooperativă „Albina” Tarcău

100.000; Cercul Recrutare P. N. 4784; Soc. „Moliftul Muntelui” 1000; Zelicovici 400; Carol Sexler 1000; Subcentrul P. P. Bicăz 40; Serviciul sanitar al jud. Neamț 16522; Veronica Cucoară 100; Tipografia „Lumina” 500; Școala normală de fete 3986; Banca de credit Mărunt-Buhuși 2280; Funcționarul fabricii de Celuloză P. N. 28621; Marcu Rozenberg 300; Funcționarul Băncii de credit mărunt 535; Protoeria Tg. Neamț 10210; Școala normală de fete 547; Kibrianos Bololan 1000; Corpul didactic liceu fete 5642 Idem liceu industrial 1369; Serv. veterinar jud. Neamț 1209; Pretura Cetatea Neamț 998; Mănăstirea Văratec 196; Gimnazul industrial Broșteni 1335; Subcentrul P. P. Borlești 100; Liceul comercial 1724; Prefectura jud. Neamț 75361; Falic Balan 300; Liza Catz 300; Adolf Abramovici 360; Subcentrul P. P. Costișa 60; Idem Grumăzești 100; Idem Mărgineni 50; Protoeria P. N. 9845; Liceul ind. fete 136; soc. „Bradul Carpatin” 15000; Subcentrul 3 P. N. 100; Smit Harabagiu 200; Lupu și Elias Șapse 1100; Intreprind. comunală P. N. 5029; Moritz Enghel 400; frații Soceanu-Buhuși 4868; primarul orașului P. N. av. Chetreanu lea pe jumătate lună.

Expoziția de lucrări manuale dela Școala No. 2 băieți din Piatra-N.

Ziua de 25 Iunie, Duminică, a fost hărăzită pentru ca populația orașului să asiste la inaugurarea expoziției școalelor primare din Jud. Neamț, aranjată și în acest an cu mult gust și îndemănare de către un comitet adhoc, care și-a îndeplinit cu prisosință datoria.

Trei saloane au fost ocupate de lucrările fetelor, iar două, au fost ocupate de lucrările băieților.

Inaugurarea s'a făcut la ora 10 a. m. în prezența tuturor autorităților locale și a d-lor inspector Năsturaș și C. Pricop, a d-lui Alex. Gheorghiu președintele căminului cultural orășenesc și a membrilor corpului didactic secundar și primar din oraș, prin „solemnitatea ridicării Pavilionului Național” ceremonial condus de d-nul Comandant străjeri N. Pepelea și Grig. Vlad.

Au luat parte și elevii cursului de ucenici cu profesorii respectivi. Textul biblic a fost rostit de pr. T. Borș, despre

„Binefacerile muncii”, care ridică pe oameni și aproape de perfecțiunea desăvârșită, de Dumnezeu.

D-l Inspector școlar C. Pricop a vorbit despre: „Înfăptuirea realitatei prin munca și devotamentul corpului didactic, care în mod real, ridică neamul, nobilându-l totodată. S'a vizitat apoi expoziția de către autorități și un foarte numeros public, ea rămânând deschisă până la 30 Iunie a. c.

Deschiderea taberei de străjere din Tarcău

Duminică 9 Iulie are loc solemnitatea deschiderii taberei de străjere Neamț-Vaslui, organizată la Tarcău, sub comanda d-nel Luciu Stratulescu.

Un tren al soc. Albina stă gratuit la dispoziția tuturor ce ar dori să ia parte la această înălțătoare solemnitate.

Expoziția lucrului de mână a elevelor liceului industrial de fete din Piatra

În fiecare an, tot mai mult, liceul industrial de fete — fost școala profesională — intră în conștiința opiniei publice, în special femeie. Intră și se impune acest liceu, preocupărilor și atenției publice, prin seriozitatea și prin munca de care este capabilă. Este în fruntea acestor școli de meserie și artiște, un corp didactic ales și o direcție capabilă și energică. Energetică și capabilă ca o tânără abia intrată în învățământ.

În adevăr, d-na directoare Maria Șoarec, parcă n'ar fi pe pragul pensiei. Totdeauna, la datorie, cea dintâi; mereu activă și sub îndrumarea supravegherii; neîncetat preocupată de prosperarea școlii prin bună gospodărie, prin bună educație, prin faturile bune și prin bună dispoziție.

Sub o astfel de oblăduire, este explicabil progresul de care dă dovadă școala. Elevele și profesorele muncesc, nu pentru că trebuie să execute un program impus de Minister, ci pentru că trebuie să învețe și să

să facă dovada învățăturii. Și dovada aceasta o fac din plin de câțiva ani, prin ultimarele expoziții, mult prea scurte ca timp pentru însemnătatea lor educativă și estetică.

Iată și anul acesta: sala croitoriei, sub conducerea d-nei Șoarec, plină de costume a căror formă îmbină frumosul, utilul și durabilul, de parca manechinele sunt vii; sala de lăcăș, sub conducerea d-nei Macarie, cu puzderie de lucruri de toaletă întinse fementate, lucruri cu neîntrecută măiestrie; sala de covoare, sub conducerea d-nelor Orzescu și Iliescu, întrecând toate așteptările de migăloasă și minuțioasă artă națională; sala de artă decorativă, sub conducerea d-rei Crădescu, luându-se la întrecere cu ceaaltă sală de pictură și desene a d-nei A. Comanov.

Dar expoziția aceasta a liceului industrial de fete a stat prea puțin deschisă, ca să fi putut noi observa și descrie tot ce s'ar fi putut vedea și admira acolo.

Av.

O instituție de mult folos dar puțin cunoscută: Școala de agricultură din Păstrăveni-Neamț

Sunt multe persoane, chiar din județul Neamț, pe care le interesează mult ridicarea sâtenilor noștri, printr-o raționalizare cât mai intensă a agriculturii, și care totuși nu știu că într-o comună din cele mai frumoase și mai bogate din județ — Păstrăveni — este o școală de agricultură care de 16 ani funcționează în cel mai mare centru agricol al județului, formând buni gospodari și buni agricultori pentru satele noastre.

Istoricul școlii

În anul 1909, colonelul *Sergiu Candiano*, fratele generalului Candiano, eroul dela Plevna, lasă Casa Școalelor, prin testament, moșta sa Păstrăveni, fostă proprietate a familiei Gr. I. Sturza — urmaș al domnitorului Moldovei, Ionță Sandu Sturza în suprafață de 2800 ha., din care 700 ha. pădure, precum și moștile și olde depe ele: Edilektal, Osmanco, Engi-Mahale, Uzumlar, Chercuș și Bucum — Englez, din jud. Constanța, toate în suprafață de cca. 3300 ha., cu obligația ca din venitul acestor moșii să se clădească și să funcționeze o școală de agricultură în satul Păstrăveni, jud. Neamț, și care să poarte numele: „Franții Sergiu și Al. Candiano”. Donatorii clădesc asemenea și o biserică în satul Rădeni-Păstrăveni. Testamentul, pe care-l vom publica în alt reportaj, desvăluie sentimentele de înălțătoare iubire de neam și țară, glorificând totodată creația atâtor opere de cultură și asistență socială a înaltașilor.

În 1920, cu ocazia exproprierilor, a luat ființă în Păstrăveni o fermă model, atribuită lui-se suprafața de 500 ha., care a fost mai apoi redusă la 100 ha.

În anul 1921 ferma a fost mutată la Țibucani de Jos, tot com. Păstrăveni, transformându-se în școală elementară de agricultură, pe lângă Ministerul de Domenii, atribuită-i-se 250 ha. teren și un bogat inventar, ca: vite, mașini agricole diferite etc.

Însă conform testamentului lăsat de col. Sergiu Candiano, Casa Școalelor trebuia să aducă la îndeplinire obligația de a înființa o școală de agricultură în satul Păstrăveni, în caz contrar testamentul putea fi atacat de moștenitori.

Dar moșia Păstrăveni se expropriează în întregime și Casa Școalelor era pusă în greua situație de a nu avea terenul necesar pentru școală.

Nu mai datorită îndelungatelor stăruinți din partea d-lui av. Gh. Alexeanu — astăzi rezident regal al ținutului Bucegi, s'a putut scoate dela exproprier suprafața de 100 ha. pe care în 1923 s'a început clădirea și a luat ființă școala de astăzi.

Cum nu se poate ca să funcționeze două școli de același fel în aceeași comună, școala dela Țibucani s'a desființat, inventarul trecând în întregime asupra școlii de agr. din Vișeu-Brăila, iar elevii și personalul în frunte cu fostul director Bacăinți I., au trecut la școala din Păstrăveni.

Școala a funcționat până în 1925 în conacul boeresc, dela care dată s'a mutat în frumosul local a costat peste două milioane lei.

Treptat gospodăria școlii s'a îmbunătățit până ce a ajuns la starea înfloritoare de astăzi. Administrația Casei Școalelor, prin conducătorii ei, a respectat cu sfințenie obligațiile testamentare. Numele d-lor *Mihail Popescu* și *T. Aleseanu*, toți adatori al C. Școalelor și în special numele și activitatea d-lui prof. *dr. Ștefan Șoimescu*, actua-

Prin satele noastre

lul ad-lor al Casei Școalelor, vor rămâne deapăruiri legate de viața acestor realizări. D. prof. Șoimescu, prin dragostea și priceperea adâncă a rostului acestor școli, a căutat și a reușit pe deplin să-l traseze linia de ascensiune de astăzi.

La început școala avea 20 de elevi, iar astăzi 42. Cursurile durează patru ani, trei teoretice și unul practic, după care în urma examenului elevii pot trece la școlile medii.

Elevii se bucură de toată înfrățirea în internat, fără a plăti vreo taxă, ba li se dăcărti și chiar și îmbrăcăminte.

Ca personal, școala are doi profesori de specialitate, unul fiind și director, unul de cultură generală, un casier — contabil, un șef de cultură, un economist, un maestru lemnar și un maestru mecanic. Personalul internat se compune din 8 oameni.

Fără în prezent a funcționa ca directori următorii: I. Bacăinți St. Magor, Victor De Mayo, Gh. Savinescu și Toma Roata.

Școala, în afară de cele 100 ha. teren arabil, are în centrul satului un conac în care locuiesc funcționarii respectivi. Acest conac boeresc e așezat în mijlocul unui frumos parc și ar putea servi în timpul verii pentru instalarea unei tabere sau a unei colonii de vară, școlărească. Cu puține amenajări ar putea servi și ca local de școală primară în Păstrăveni, actualul local fiind prea mic pentru populația școlară a satului.

Împrejurul acestui conac se află și o livadă de pomi fructiferi de cca. 10 ha., precum și o grădină de zarzavat de 7 ha., unde se cultivă legume pentru nevoile internatului și pentru negoț. În afară de acestea, școala mai are pepinieră de pomi, câmp botanic și câmp cu plante medicinale.

Atelerele școlii funcționează sub conducerea maestrilor respectivi, elevii școlii făcând practică și la ateliere; asemenea și elevii cursului supra-primar din localitate.

Școala are crescătorie de porci, de păsări și albine, care aduc un frumos venit, precum și cal și vite de muncă necesare. Deasemenea posedă tot felul de unelte și mașini agricole care sub directă supraveghere a personalului școlii se imprumută și la sâtenii.

În curtea școlii se află o baie populară, clădită cu bani dați de Ministerul Sănătății și Casa Școalelor, care nu este terminată, neavând instalațiile necesare, deși se simte neapărat nevoia pentru elevii și populația satului.

În general școala se prezintă bine, dând dovadă că intențiile și spiritul gospodăresc a d-lui ad-lor *dr. Ștefan Șoimescu* a găsit înțelegere deplină pentru ridicarea acestei instituții care poate fi dată ca exemplu și servește și ca imbold pentru sâtenii regiunii, atât din punct de vedere cultural cât și economic, ca un omagiu și respect față de fapta atât de frumoasă a răposatului donator, col. Sergiu Candiano.

Ioachim Moruzzi

Sobe faianță și teracotă

de cea mai bună calitate, în diferite culori și după modelele cele mai frumoase, execută, cu material propriu, atelierul

N. GHERMAN
Str. Mărăței, 96 - Piatra-N.

Darurile oferite M. S. Regelui Carol II, de Rezidența Regală a Ținutului Prut

Cu prilejul vizitei M. S. Regelui la Tg. Neamț, Rezidența Regală a dăruit M. S. Regelui, un album legat în piele „Bleu de Roi” cu chipuri și icoane din întreg Ținutul, înfățișând aspecte din toate domeniile, și care a fost executat la Ilceul

Industrial, opera sculptorului Gheorghită; o troiță artistic sculptată în lemn, și raportul anual despre activitatea desfășurată în Ținutul Prut în toate ramurile preocupărilor gospodărești.

Crima din Balușești (Neamț)

În noaptea de 29—30 Iunie c. r., tătăciii Constantin N. Andrei și I. M. Spiridonescu, ambii în etate de 18 ani, din satul Balușești-Dochia, se întorceau dela un bal ce se dăse în satul Hârtop, com. Ghigoștii. La marginea satului Balușești, tătăciii s'au lăsat la ceartă și apoi la bătăie. C. N. Andrei și-a lăsat adversarul în stradă și a fugit acasă de unde s'a întors înarmat cu un baltag. I. Spiridonescu, care între timp s'a rezemat de un gard spre a-și aș-

tepta adversarul în lăște, a fost lovit în plin cu baltagul în regiunea subscapulară. Cu trei co. ste tăiate și cu pleura zdrobită Spiridonescu a fost transportat la spitalul din Piatra-N., unde a încetat din viață. Parchetul a ordonat autopsia cadavrului.

Criminalul C. Andrei, care reușe să dispară pentru un moment, a fost prins de d. plutonier Feștilă Vasile, șeful postului Dochia și cu acte dresate a fost înalțat parchetul.

Fructul dragostei, ajuns în gura câinilor

Femeia Natalia V. Apopei, din comuna Filloara, a născut un copil pe care l-a aruncat într-o căldare cu apă fiartă, spre a-i lua viața cât mai repede. Apoi, cu același îndărăre sadică, și-a îngropat copilul sub pardoseala unei șandramele.

După câteva zile, pe un timp ploios, un câine al locuitorului

Mihail Tomo, simțind mirosul cadavrului a scos copilul, ducându-se cu el în gură la stăpân. Făcându-se cercetări, criminala mamă Natalia Popescu a fost arestată și înalțată parchetul de Neamț. Parchetul a înalțat-o cabinetului de instrucție cu concluziuni de arestare.

Întăriți estirea, supreamul reazim al Țării, Prin modesta voastră contribuție

În coloanele ziarelor apar — înbelșugate — măturile dragostei cu care toți fiilii țării privesc spre reazimul Patriei armata.

Din rândurile tuturor categoriilor de profesioniști ai țării, se ivesc — rând pe rând — tot mai multe donațiuni, mente să sporească potențialul nostru războinic și, odată cu aceasta, încrederea în forțele proprii ale neamului, care — atunci când va fi nevoe — va ști, ca și în trecut, să afirme voința de a păzi neștirbite, bunurile teritoriale și suleleșii, integrate, prin jertfă și dreptatea istorică, patria.

Unele din dovezile acestora ale dragostei pentru apărarea pământului strămoșesc, apărare ce stă în puterea oștirii, nu aduce un prea mare quantum material, ele pornind din resurse materiale modeste, semnificația lor însă capătă o mare frumusețe patriotică, tocmai deaceia. În sumele acestora de modestă contribuție materială, noi desclărim sensul cuprinzătoarelor rezerve de sacrificiu pentru apărarea Patriei. Ele vădesc hotărârea de a păstra intacte și cu orice jertfă, plăturile strămoșești cuprinse în pe veci nedesfăcutele hotare de astăzi.

Se arată, însă — de acolo de unde posibilitățile bănești sunt mai mari, — și contribuții materiale de un nivel ridicat.

Sunt, și unele și altele, semnele luminoase ale acului mare suflet românesc, din virtuțile căruia au izvorit toate biruințele neamului nostru în trecut, și din ale cărui potențe de sacrificiu vor ieși izbănzile de mâine și din todeauna ale poporului ce-și tragește mîsluna istorică în această parte a lumii.

Mai presus de toate, în conștiința poporului român a dăruit iubirea de glie și de așezămintele fundamentale ale Patriei. Întru strălucirea lor, a luptat și a biruit în zilele de grea cumpănă ale trecutului, întru aceeași strălucire va lupta și va birui când ceasul va suna.

Dovadă? Iată-o elocventă, dacă mai era nevoie: mobilizarea tuturor disponibilităților materiale ale fiilor țării, dela el pornită, din proprie inițiativă, și adusă — drept contribuție — la sportirea puterilor oștirii, în care întreg poporul nostru vede supremul reazim din zilele grele care nu le dorește, dar pe care va ști să le întâmpine cu barbație și cu hotărârea tenace de a leși biruitor.

Citiți și răspândiți

„Avântul”

Aveți nevoie de vreo analiză medicală?

Laboratorul VOREL — secția de analize biochimice și de cercetări științifice — anunță că d-nul Doctor Ilie Micu, medic bacteriolog, s'a întors din concentrare, reluându-și activitatea, astfel că se execută iarăși orice analize medicale (analiza sangelui: reacția Bordet-Wasserman, dozarea ureei, numărarea globulelor roșii; analiza urinei; analiza sputei ș. a.). Adresați-vă cu încredere către:

Laboratorul Vorel Siatra - Neamț
Secția de analize medicale

INFORMAȚII

În cadrul „Muncă și voe bună” Duminică 2 Iulie a. c. ora 11 a. m., a avut loc în sala Regală a III-a conferință din ciclul organizat de comisia locală a breslelor muncitorești.

A vorbit preotul I. Manollescu despre: „Religia și Morala socială”.

Corul bisericii Sf. Gheorghe a executat câteva reușite bucați.

— Spitalul județean „Dr. I. Costinescu” caută spre angajare servitori (femei și bărbați) cu lei 610 salar lunar, masă și locuință.

A se adresa la Administrația spitalului.

— Duminică 2 Iulie au sosit la Piatra-N. însoțiți de un comandant, 100 copii din colonia școlară a Ținutului Prut. De aici, cu trenul Soc. „Albina”, au plecat la Bicăz, unde prin îngrijirea autorităților comunale s'au instalat în bune condițiuni la școala primară Regele Carol al II-lea. Aci vor rămâne o lună. În acest timp vor avea zilnic asistența medicală a d-lui dr. C. Ciocan, medicul circumscripției.

— Secția corală a cântinului cultural „V. Conta” din Piatra-Neamț, a început repetițiile, continuându-le în fiecare Vineri la orele 6 jum. p. m.

— Locuitorul Grig. Custură primarul comunei D-va Roșie a donat primăriei un armăsar pentru montă. Fapta merită laudă.

— Locuitorul Const. Ungureanu din Tg. Neamț a intrat în biserică Sf. Gheorghe din aceeași localitate, făcând bații din cutia milnelor.

De vânzare loc de casă Gara Veche.

Doritorii se vor adresa: Str. Plantelor 6.

Majestatea Sa Regele Carol al II-lea a realizat unitatea politică a țării Sale

Presă franceză din provincie, a cărei influență asupra opiniei publice este bine cunoscută, se ocupă în mod stăruitor de România, de politica ei internă, de raporturile cu țările vecine și stăruie launtrice, sub noul regim.

„România în mers către un nou destin” acesta este titlul unui articol documentat publicat de marele ziar regional „La Republique de l'Est” care după ce trece în revistă situația din România, încheie astfel:

„În timp de 9 ani, Regele Carol al II-lea al României a realizat unitatea politică a țării Sale. El a dat naștunii Sale o foarte mare dezvoltare economică, a evitat zguduirile și a terit-o de influențele de extremă stângă și extremă dreaptă, iar în primăvara anului trecut a îndrăznit o pe calea dezvoltării pașnice, în total unei zguduirii care agltau greu Europa Centrală. În ceasul de față, Regele Carol al II-lea conduce poporul său pe o cale nouă, aceea a Renașterii Naționale. Experiența politică a acestui Suveran tineresc, sportiv, plent al tineretului ca și al oamenilor de știință, este chezașia cea mai bună a viitorului Românelui”.

Recolta de Grâu

Deși muncile agricole sunt concentrate la seceratul grâului, după evaluări provizorii oficiale recolta de grâu s'ar clăra la 390.000 vagoane. Din această cifră, 300.000 vagoane reprezintă consumul intern, deci ar rămă un disponibil exportabil de 90 mil vagoane.